Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 8102 SIX PAGES NGÀY THỨ BẢY 20 DÉCEMBRE 1928. — NGÀY 18 THÁNG MƯỜI MỘT, NĂM MẬU-THÌN SÁU THƯƠNG NĂM THỨ 21

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

QUINQUINA COUSIN

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA *

Nhà báo ở đăng Lucien Monnard số 13 (gần trường-học Taberd). SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIe)

GIẬU LÒNG VÌ NGHĨA

Bữa 17 tây rồi đây, tôi người xe xuống bạt Canthơ chẳng ngoài vấn-đề thương cuộc, tôi để bước lại tiệm bào chế thuốc của ông Khương-bình-Tịnh tại đại-lộ tục hằng vì là Boulevard Delanoue, đặng thăm ông vì ông là thân chủ của hãng Nestlé tôi làm đại-biểu cho hãng ấy.

Vì quen biết lâu nay, tôi vừa vào tiệm ông, thì ông liền chào hỏi một cách rất nên vui vẻ tay bắt mặt mừng, đổi lời vấn-phước hàn huyên, ông mời tôi qua vị, chủ khách an ngồi, ông cùng tôi bàn qua vấn-đề thương-mãi. Luận về cuộc thương-trường vừa rồi, ông mời hỏi thăm tôi về mục-đích của hội Tương-Tế Canthơ, vì tôi đang kiêm phó hội-trưởng.

Tôi thưa cùng ông rằng: Người sanh trường Canthơ, chẳng qua là vì cuộc sanh-nhai nên phải để bước nơi xứ người, thật là cảnh lạ mà người chẳng quen, nhứt là tại Saigon là chốn phiền ba thì ứ, rủi quế gạo châu, nếu chẳng có hội Tương-Tế mà giúp lẫn cho nhau trong cuộc quan hôn tang tế, thì có khác chi là gà con lìa mẹ, nhạn nọ lạc bầy; cho nên anh em chúng tôi mới nơi theo đàn anh là gương lành của thầy Đại-pháp mà lập thành hội Tương-Tế Canthơ, hội quán tại Saigon, cốt yếu để giúp lẫn cho nhau trong cơn hữu sự.

Nghe qua mấy lời tôi sơ giải, ông động mối thương tâm cho người đồng loại bơ vơ nơi đất khách, ông liền mở tủ trao ra hai chục đồng lí của ông hiến cho hội Tương-Tế Canthơ. Tôi liền đứng dậy thủ lễ cùng ông, chẳng những tôi nhơn danh hội mà hỏi, mà còn nhơn danh hiền của tôi để tỏ rằng tấm cảm tình, cái lòng đạ-độ của ông và tôi thưa cùng ông rằng: Tôi đến đây trước viếng ông sau nữa vì thương cuộc, chớ chẳng phải đi cổ-động cho hội Canthơ cho nên không có đem biên-lai của hội theo mình, nên tôi không dám nhận lãnh của hiến; song le vì lòng tốt của ông xin ông hướn lại kỳ sau, tôi sẽ đem biên lai xuống đây mà nhận lãnh thì cũng chẳng muộn chi. Ông liền mỉm cười mà đáp lại rằng: Faites ce qu'bon vous semble.

Cho hay rằng: Ông Khương-bình-Tịnh người là gốc ở Vĩnh-long, chớ chẳng phải sanh trưởng tại Tỉnh Canthơ, mà cách ông đối đãi với hội Canthơ rất nên khoan hồng đại độ thật cũng đáng khen.

Tôi viết đến đây lâm cho tôi nhớ lại từ năm rồi, nghĩa là bộ Canthơ vừa sáng lập, dầu tôi chưa kịp cạn lời thì ai ai cũng châu bề, đường tại chánh của hội rất nên khiêm khuyết, khác nào như lửa mới nhen, ngọn đèn xao gió. Bởi cớ cho nên lộ cố phải nhiều người trong hội đi ở động trong Tỉnh Canthơ, có ghé thăm nhiều ông phú-hộ hào-gia, tuy chẳng phải người sanh đẻ tại Can hơ, nhưng mà lập nghiệp tại Canthơ, xưa kia hai bàn tay trắng, ngày nay cũng như đã: cũ đãi người mới, mà dựng nên sự nghiệp tiệc nên to tát, nào lâu cao cửa rộng, canot, auto, vườn ruộng mênh mông chỗ chạy đã lê thơ, mà nói đến việc hội Tương-Tế Canthơ thì mấy ông lại trả lời gọn gàn rằng: «Tôi chẳng phải người Canthơ» thật nghe ra buồn nghiến, đành với quên ngọn rau tắc đất Canthơ, mà ngày nay được vinh thân phì gia, vợ xinh hầu đẹp, ngồi xe cao cởi ngựa bẻo, bên chi miệng thế hằng gièm pha-lê phương trước phủ thì cũng phải lầm mà, có chi gọi là quá đáng.

Phàn ở đường làm người trên đương thế, nếu có chút lương tâm bậc thường đồng loại, thấy nghĩa thì làm, lựa phải phân tình chia làng làm chi nghiệp quân bao qua, vì ngừa mà làm mới đáng gọi là quân-tử trượng-phu, thành-nhân còn để cho người đời lấy đó làm gương «Kẻ nghĩa bất vi vô đồng giả, ám ngu bất cứu mạt anh hùng».

Mong sao bài nầy thấu đến ai mấy ông phú-hộ hào-gia Canthơ, nơi theo gương của ông Khương-bình-Tịnh mà làm nghĩa thì qui-hồa biết là chừng nào!

F.G. HỮU-LÌNH

Bản về nền thể-dục nước nhà

(Tiếp theo)

Trước kia tôi đã giải bày về sự nghèo nàn của Hội, tưởng chư tôn đã chán biết rồi rằng, chẳng cần chi tôi phải gải bày thêm nữa. Còn về sự chơi xấu của chiến-tướng thì chẳng lạ một mối hại lớn chỉ không phải nhỏ. Hai là sao? Hai là vì những chiến tướng chơi xấu lẫn nhau mà chơi xấu bị chúng ghét mà hội mình rốt cuộc cũng còn thua thì có đông hồ thăm chăng. Sự chơi xấu như thế rất đã hại danh tiếng của hội mà rồi lại còn hại luôn cho đất Nam kỳ nữa khác nữa. Hại cho cả xứ là vì bởi nếu trong Nam kỳ ta, trong một hội nào có chiến tướng nào hơn thì đã bị vì sự chơi xấu của các Hội khác mà phải hết hay, đến cuộc giải cá Ăng-lê, hoặc Hon-kiêu chi đến đó, hay là nhâm cơn Tổng cuộc Thể-thao muốn tuyển lựa đặng đi đã nơi đâu xa thì thôi, đã đặng ôm lấy cái thua cái thua mà trở về xử thì có phải là đáng buồn cho chăng. Vậy thì chơi xấu mà chi! Hại nhau mà chi vậy! Hà chẳng biết đâu nhỉ đa xảo thì, cốt như lương tâm là đều tốt hại hơn hết sao?

Thì I như Nữ là một vị tiền đạo trụ giỏi hữu tài, mà lật bật đã chạy gần cả một năm đã thấy rất giỏi. Bên là hữu chi tiếp ứng đã đặng mà đã với U. S. C vật kỳ đã thấy hư cũng xét coi có đáng tức cho chăng? Hễ đã hay thì bị hại bị hư cũng. Trong cả tu lam soo nề khôn thời thì nên lo gì, cơm mẹ rượu lạ, vợ con dưới bần. Chớ phải thì mấy vị chiến tướng nay của các Hội Annam ta mà đừng vào sự chơi xấu hại lẫn nhau thì thôi cái sự hay nó rằng tả o liên lết hoài. Nếu mà sau có tuyển lựa đi nữa ai có phải là còn trông thắng được chăng, và thắng như vậy có phải là làm danh tiếng luôn cho cả xứ Nam kỳ ta chăng? Chơi xấu như thế là biết mộ mới lệ rồi, mà ta sửa hoài không được vì thế nay hễ những kẻ chơi xấu thường bại bị công chúng chê-bai, bị siêu trọng nhứt-rinh, mà làm như thế họ cũng không đã sợ, cũng lẽ lắm như vậy họ còn mắc cỡ còn gì nữa thêm mà cũng chơi xấu thêm nữa. Muốn trừ sự chơi xấu đó thì tưởng phải nhờ nhứt là các vị quản-cuộc và mấy vị captaine phải lựa biết những người chơi xấu mà khuyên giản họ cho thường thì có lẽ họ sẽ bỏ thói xấu đó chớ rồi gì. Trong Hội Lá G. S của tôi hồi mấy năm trước cũng có một vài chiến tướng hay chơi xấu, mà nay nhờ sự khuyên nhủ nhau dạy bảo nhau riêng bấy giờ Hội cũng tốt không có còn ai là chơi xấu nữa, thế cho nên Hội chủ gọi đến đâu đặng yên ổn đó, không Hội nào mà ghét bỏ phiền hà chi hết.

Hiện giờ trong các Hội Thể-thao Annam có chiến tướng hay chơi xấu còn thật rất nhiều vậy xin các người hãy khuyên nhủ dạy bảo hễ nào cho bớt tuyệt cái tánh xấu đó đi thì khi ra sân mới khỏi có những đều nhơ mai của công chúng. Sự chơi xấu như tôi nó đã là một mối hại rồi, còn sự làm nâng cũng đầu cũng ở của chiến tướng lại càng hại nữa. Sự làm nâng nó đã làm cho các hội buồn lòng hết sức. Mà sự nầy nó là có thật, và làm nâng thì thường là mấy cặp chiến tướng hay đó mới ưa làm hơn hết. Các Hội đã nhứt là bên trí-sự của các hội rất nặng lòng về sự làm nâng đó vì sẽ cho ấy, trong Hội các lên làm bên trường đã đưa sự vực nhọc cho người ta quản, phải lo bao tiền lo nhét các miệng mà nay anh nầy không đã, mất anh kia không chơi thì có phải là đáng buồn chăng? Nếu làm như hễ hai là đáng trách mà ai xét cho rồi rồi cũng không nên trách làm chi, vì xét bởi một vị chiến tướng mà được nay thì công khó ở trông chẳng bỏ muốn gian nào kể từ khi cũng đã tập dượt đã xét xét cho đến lúc đã hay được công chúng vỗ tay khen ngợi, vẫn rất nên ưu sự vực nhọc, mà đã hay như vậy gần cũng không lịch lợi gì riêng cho mình hết. Nói rằng đã hay có danh lớn mà danh lớn lại làm chi đó, bất quá có danh đã đặng đi đi ăn tiệc, đặng đã khi ra sân chẳng bỏ thì mà hại mà kẹp mà gì đó, cũng có lấy cái danh đã hành hay thật chẳng có ích gì hết.

LÊ-TÍCH-ĐỨC.

(Kiu tiếp).

GOCONG

Cuộc chơi Tennis ở Đồng-sơn

Không ngày nào mà không nói chuyện thể-thao. Số báo nào ra ngày nào cũng đầu có câu chuyện thể-thao luôn không đầu nỗ thì đưa xe máy, đá banh, đánh Tennis vân vân. Thật vậy, ban thiếu niên a ngày nay xem chừng mỗi thể-thao lắm thêm nhờ có các bào-cổ động cùng hăng chí, kế lập thứ nhứt người dượt thứ kia, mà nhất là đá banh và đánh Tennis thì nhiều hơn. Không cần nhắc lại Saigon và Cholon là nơi châu thành lớn, tỉnh nào trong Nam kỳ cũng đều có hội đá banh và hội Tennis. Ở thành thị nhiều bạn thiếu niên, cuộc lập hội thật dễ vì sẵn đồ chơi, chớ ở nơi lang-mạc mà muốn đá banh hay là đánh Tennis thật khó lắm. Song bạn thiếu-niên là bởi mê thể-thao lắm, nên cũng rằng kiếm một bãi miễng đất cần con, làm cái sân, lập hội nhỏ nhỏ chơi.

Như là ở Đồng-sơn mấy năm sau đây vẫn có đá banh chơi gả lớp biểu, lớp bị thua nên buồn chí có hơi bớt bớt. Năm nay có mấy ông giàu có như ông Quách-văn Nghĩa, ông Ngô-văn-Liêu, ông Nguyễn-hữu Dõ, ông Nguyễn-văn-Trị, ông Lê-văn-Đàn cùng nhau chẳng phải lập hội mà nghe rằng mỗi ông tùy theo sở thích ra một chút tiền làm nên một cái sân đánh Tennis ngừa cho chơi được, cũng có lưới giăng và tạo chung quanh phân rành cỏ lần trắng, coi ngỏ quá! Mới ngày sớm mai và chiều đều có người đến chơi. Tai sân có sẵn quán ngồi, bánh, nước uống, có strop cùng trà con hàm sẵn lượm banh coi được lắm. Chẳng cần có chịu tiền cùng khoán, miễn ai qui vô sân cứ tập chơi, tỉ phần giàu nghèo, sang trọng như phong tục xưa. Thật chẳng mấy khi lăng Đồng sơn có được cuộc vui hả giống hay vậy, nên ông Bình sơn thông không lẽ bỏ qua xin cầu chúc cuộc Tennis Đồng-sơn được lâu dài và qui đông nơi trên đây lập chơi Tennis cho mau giỏi ngỏ hầu tranh cước vô địch một ngày kia.

BÌNH-SƠN.

BÁO NGHỈ LỄ

Nhân dịp lễ Tết đầu năm tây, các tỷ các sở nhà-nước và các nhà ngân-hàng đều đồng cửa nghỉ ngày thứ hai 31 Décembre 1928 và thứ ba 1er Janvier 19 9, nên báo L. T. T. V. cũng xin kiếu lỗi cùng qui độc-giả tạm ngưng xuất bản hai ngày ấy.

TIỆC THÙ-ĐÁP CÂU QUAN THÔNG-ĐỐC NAM-KỲ

Đêm rồi 28 Décembre, đúng 10 giờ, quan Thống đốc Nam-kỳ Blanchard de la Brosse có thiết bày một tiệc lại dinh Ngài để đãi chư quan-khách Tây Nam gọi tỏ lòng cảm-tạ.

Khách đự tiệc rất đông nào các hàng quan-lại, các đẳng thân-hào và người Tây người Nam đều mặt. Cũng có các bà các cô Annam đến chung đự rất đông, thật xem lấy làm rỡ-ràng quá.

Còn về cuộc sắp-bày chưng đọn thì tưởng chẳng phải nói cũng biết cái vẻ ngày-nga trang-lệ là dường nào.

Khi tiệc hầu tàn có đủ có đào hát An-am của rõ Bà Ng ệ tuyển ra thái hai lượt để giúp vui quan-khách. Sau có đào An-nam toàn đồ mới, mua tươi sắc đẹp vô cùng, lại thính-sắc đủ đầu, khiến quan-khách xem thấy đều ưa mắt.

Bán em vào chốn lầu-xanh

Đời bây giờ mà cũng còn có cái thói bán người nghĩ thật cũng là lạ. Bán người đã cho rằng lạ, huống nữa là chỉ mà bán em thì lại càng chướng đời hơn nữa.

Mới đây tôi xem có xảy ra một vụ chị bán em gái vào chốn lầu-xanh, xin thật rõ ra như sau nầy:

Số là tại một sân phố ở đường Lavernière, nhà có một người cha và hai trai hai gái. Chị lớn đã 27 tuổi đầu, còn em gái thì xuân-thu mới vừa 16. Nhưng bởi bại chi-em đây tuy một cha mà khác mẹ, nên xem ý người chị chẳng có vừa lòng, hằng ngày hai chị-em vẫn xích-mích hoài, chuyện đầu nhỏ chẳng đã gì mà cũng có khươi ra cho lớn. Nhưng nói cho phải, con em mà ở được là cũng nhờ có người cha, nghĩ vì con nào cũng là con, dầu đời trước đời sau gì cũng là kì-duyên của nhân tượng hình nẫn vọc. Chẳng những vậy mà thôi, thầy con nhỏ còn đặng kở thì lại càng để lòng thương hơn nữa.

Bởi cớ ấy mà người chị là Nguyễn-thị-Chính càng ngày lại càng thêm ghét đắng ghét cay, quyết làm làm sao cho Nguyễn-thị-Pho là con-em ra khỏi cửa. Nhưng lòng thì quyết vậy, mà biết tính kế nào cho hay.

Thời nay đâu mới bôm người cha lại có về phải đi Cantho, giao việc nhà cho Nguyễn-thị-Chính quản-xuất. Thị-Chính nhơn dịp nầy ấy, một mình ở nhà giả tình thương mến em thơ, mời đỗ dành Thị-Pho đem đi; mà ngỏ lẽ đem đi dạo chơi ở chốn nào, chẳng ngờ là Thị-Chính ta lập quỉ kế. Dắt em vào cửa chốn lầu-xanh bán cho Nguyễn-thị-Nọi một số bạc 15 đồng, để sớm chiều rước đưa ong bướm. Thâm thay cho Thị Pho, ban đầu nào rõ sự gì, ngỡ tưởng là mình đến đây là đến nhà bà-con cô-bác gì của mình, chẳng ngờ chừng nhìn thấy đây nhà tọa những ả mấy ngài, phấn tô son điểm, trên lại thấy có treo một bức tượng thờ lão bạch-mi, chẳng mới hay ra rằng mình mắc kế của chị. Nhưng lỡ rồi biết liệu sao, trở vì đã quả tin lời phơm-phiu. Thơ thì cũng liều nhắm mắt đưa chơn, tử ở xem Tạo....

Đoàn Nguyễn-thị-Ngọi bèn dắc Thị-Pho đến khai với sở kiểm-tục xin lãnh gấy cho Thị-Pho làm đi Thị-Ngọi lệ khai rằng thị Pho 21 tuổi đặng cho đủ giấy.

Bàn dẫy xong xuôi rồi, Thị Pho từ đây cam-bề nương cửa lầu-xanh, nỗi đau kháp mối, nỗi nay riêng chung. Nương không rõ Thị-Pho vui vẻ là vui gượng, kẻo mà, cùng lúc đêm khuya đai-đẳng long bướm, có bất người nàng Kiều mà thầm than:

« Mấc người mây Sở mưa Tần
« Những mình nào biết có xuân là gì. »

hay không tỉ chẳng rõ, chớ thấy cảnh nàng thế ấy cũng đáng lấy làm thương!

Đoạn khi người cha đi công-việc xong rồi mới trở về, thấy mất con mà cũng không rõ tại đi quyên-cớ nào, vì hồi Thị-Chính thì nàng là cũng ra ý lấy làm lạ lùng không không hiểu được. Có lẽ là Thị-Pho vì phải lòng đẹp ý với chàng trai nào, nghe lời dụ dỗ mà bỏ ra đi theo chàng rồi chăng. Mà cho tới hôm nay là hơn 5 tháng trời rồi, người cha mới nghe ra rằng Thị-Pho đã trao gửi ở cửa lầu-xanh, đem thân ra mà trả đường cùng bướm. Người cha bèn tức-tốc đàm đon trình đến quan Bộ-lý. Nhưng chưa rõ vụ sẽ ra thế nào, để dợi.

Tiếc thay một đóa tươi-mát,
Con ong đã lỡ đường bướm bay,
Có tội tình gì?

Hoa giết người

Câu chuyện « Hoa giết người » có thật nhưng là câu chuyện xảy ra ở bên Phó-lan-xi? chớ không phải ở nước Việt-Nam ta.

Nguyên hồi tháng Janvier năm nay, bà hầu-tước Feodora Sternowska 34 tuổi bị mang-một tại Abb-zia một cái hát bi-ký. Bà là một vị phu-nhân quốc-sắc thiên-hương, yêu-kiều đề-lệ, lại thuộc giòng quí-phái và gia-tư rất phong-phú. Anh bà bị chết trận, đến sau thân-phụ và thân-mẫu bà vì lòng quá thương con trai nên cũng đều mất năm 1927.

Từ đó, bà chúng người em gái tên gọi Léonie nương cái vị tài của cha mẹ để lại cho và cái di-bảo ở gần kinh-thành Varsovie.

Bà đã dinh hôn với một viên sĩ-quan lòng ngũ trong một đội quân Nga, sau vì sĩ-quan ấy bị giết chết tại Tannenbery. Bà lấy làm thương tiếc quá và muốn ở vậy để khỏi thẹn với lương-tâm, nên tuy rằng có nhiều người ngỏ lời muốn hỏi bà làm vợ nhưng bà đều từ chối cả.

Mấy hôm trước khi bà mất, tại Abb-zia, bà có tiếp chuyện một người dân-ông là mật-thám là Lạn tông-quản với vị hôn phu của bà. Thấy vậy bà liền mời người ấy uống nước và người ấy bỗng bà một bó bông hồng trắng rất đẹp thì mụ bầu đem bày vào trong buồng. Ấy thế rồi đến hồi 9 giờ tối, mụ ta vào thì thấy xác bà nằm sóng sượt ra, không hiểu vì lẽ gì cả.

Các đồ nữ trang và một vốn tiền khá o cũng không cánh mà bay. Sở Cảnh-sát được tin báo có cho người đến tra xét. Quan Lương-y khám thì thấy xong, báo là bà chết vì bịnh nất máu. Lúc bấy giờ tôi mụ bầu, thì mụ khai rằng ngày hôm ấy chỉ có một người là mật đưa tặng bó bông thôi, nhưng xem chừng không lấy gì làm đáng nghi cả.

Có một điều lạ là bó bông hồng kia, cũng bền mất và sở Cảnh-sát cũng không có từ bắt được người là mật đã đến thăm bà hồi buổi chiều tối hôm đó. Dư-luận đã nhao nhao lên rằng bà hầu-tước Feodora bị tra thuốc độc mà chết, nhưng không thể sao khám-phá được cái chết bí-mật ấy.

Em sẽ bà là hầu-tước Léonie, rất đỗ-le buồn tình vì đã quả tin lời phơm-phiu. Thơ thì cũng liều nhắm mắt đưa chơn, tử ở xem Tạo....

Bà hầu-tước Léonie Sternowska thấy đây-ở chết một cách giống hệt như bà chị, lấy làm ngo-tâm lắm. Bà nghĩ bụng rằng nếu mình còn giữ thứ bông hồng giết người ấy, thì rồi mình cũng phải chết nữa.

Sở Cảnh-sát vẫn hết sức tra-cứu để lỗ rõ cái chết bí-mật của bà hầu-tước Feodora và của mụ bầu bà Léonie.

B. Đ P.

Tiền gởi vào sở Tiết-Kiệm ở Công-ty Việt-Nam Ngân-Hàng rút ra lúc nào cũng đặng khỏi cản cho hay trước.

Muốn biết thời vận mình tốt xấu thế nào nên mua sổ S.A.M.I.P. I. C.

Cuộc đánh trái lăn
(TENNIS)
cho học-sanh của nhà buôn Ng.-v.-Trận

Sớm mai nhằm-nhằ! 23 Décembre 1928, tại sân Cercle Sportif Annamite, có hai cuộc đánh trái lăn như vầy: Đôi đầu: Thu đánh với Hai. Đơ sau: Ấn đánh với Trinh.

Hôm nay nhờ có đăng các báo trước nói ngày hôm nay, bốn trò sẽ tranh nhau, thì ai cũng biết 2 trận nầy thế nào cũng kịch liệt lắm.

Nên các nhà mộ thể thảo đến hôm nay đó tựu lại sân đông lắm.

Đây nói qua trận Thu đánh với Hai.

Mới vô sân trận thì thấy Thu đánh coi kịch liệt lắm, còn Hai thì chẳng đặng bằng Thu, duy có đánh service mạnh mà thôi, còn Thu thì đều hết, phía nào cũng khá.

Nên 1er set thì Thu ăn 6/1.

Qua 2e set thì coi Hai đánh ra ngoài nhiều lắm, thêm mắc lưới nữa. Còn Thu thì nhờ chỗ vốn được trước, nên đánh lại càng hay hơn hiệp đầu, Thu ăn riết cho đến 6/1. Rốt cuộc thì Thu ăn 6/1 6/1.

Còn trận sau Ấn đánh với Trinh. Trận nầy coi kịch liệt lắm, vì 2 đàng đều sức với nhau, nên đánh coi khoái con mắt ít mấy. Ấn tuy là nhỏ con, song đánh service mạnh lắm, còn Trinh tuy lớn hơn Ấn một chút, chớ cách đánh coi cũng đồng nhau lắm.

Hiệp đầu hai bên đánh coi kịch liệt lắm, kẻ ăn qua, người ăn lại cho đến 5/5 chưa ăn thua. Lúc nầy Ấn đánh service, nên ăn luôn-một giọt 2 jeux liên tiếp, thành ra hiệp đầu Ấn ăn 7/5.

Qua 2e set Trinh chẳng ngã lòng, còn Ấn thì quyết thắng, nên đánh set nầy có thiệt hay lắm. Trinh thì tính tế lắm, tuy là thua hiệp đầu, chớ chẳng ngã lòng, nhờ vậy trên hiệp nầy Trinh ăn lại 6/4.

Qua 3e set (hiệp thứ ba) Trinh nhờ gỡ được hiệp thứ nhì nên vô đánh thẳng tới: Ấn ăn 4 jeux, làm cho 0 ngoài ai cũng tưởng thế Ấn phải thua, tuy vậy chớ Ấn cũng rang lắm, đến lúc nầy mà coi Ấn còn tính như thường, Ấn hiệp đứng dưới fond khó thắng Trinh rồi Ấn lên rứa sân chặn đặng bắt banh volée của Trinh. Ấn bắt volée tài lắm, mà còn placée banh rứa lắm cho Trinh đã mệt nên tới 5/5 rồi coi Ấn chắc ăn, nên kiếm chỗ bỉ yếu của Trinh mà đánh thẳng tới, làm cho Trinh chạy thảo nỗ hơi coi đã mệt. Ấn cho vậy nên mới ăn Trinh hiệp nầy 7/5

Rốt cuộc nầy thì Ấn ăn được 7/5, 4/6, 7/5.

Vậy thì đến Chúa nhựt nầy 30 Décembre 1928, Ấn sẽ đối chiến với Thu, ai thắng thì lãnh chức vô-địch của học-sanh ở Saigon đó.

∴

Coupe « Noël »
Của nhà buôn Ng.-v-Trận hiến cho 2 hội Cercle Sportif Annamite đánh với « Garcerie Club »

Đã hồi 5 trận như vầy: Nay thứ hai nhằm 24 Décembre 1928, cũng tại C. S. A. triển hạ tựu đến rất đông, vì sẵn có các tay mũa dượt ở Lục-tỉnh cũng có lên coi cũng bôn, nhờ vậy nên sân C. S. A. có vẻ náo nhiệt hơn thường khi nhiều.

Bình Garcerie chiết, Trận thứ nhứt: Bình Garcerie đánh với Chanh C. S. A.

Mới vô đánh thì coi như Bình có ý lạ sân, rồi đánh coi chẳng bằng thường khi, nên hiệp đầu thua Chanh 6-3.

Qua hiệp thứ nhì (2e set) mới vô thì Chanh ăn một jeu nữa, song coi có ý mệt, còn Bình thì coi như không. Lúc nầy Bình đánh ra tay rồi, nên đánh pla ée banh gắc quá, nên ăn Chanh luôn một dợt 6 jeux liên tiếp, thành ra 2e set Bình ăn 6/1.

Đến hiệp thứ ba thì Bình ăn jeu đầu, qua jeu nhì Chanh gỡ lại, lúc nầy Bình lên 1/2 court bắt banh volée không, làm cho Chanh thua luôn một dợt 5 jeux liên tiếp rứa thành ra hiệp thứ ba (3e set) Chanh thua thêm 6-1.

Rốt cuộc nầy thì Bình ăn 36-- 6 1 -- 6-1.

Trận thứ nhì: Bản C S A đánh với Tung Garcerie tung ăn 6/1 -6/3.

Tung hôm nay đánh cũng như thường khi dượt nầy, chẳng hay thảo, mà cũng không bớt, song hôm nay drive mạnh hơn, mỗi ăn được Bản cũng bằng hôm nay đánh cũng khá, song bị Tung drive mạnh quá nên mới đánh chịu thua.

Trận thứ ba: Cặn C S A đánh với Mẹo Garcerie. Cặn ăn 6-0 -6-3.

Cặn hôm nay đánh hay lắm, mà đánh có điệu nữa, rách đánh coi gọn gàn lắm, hay lên 1/2 court, bắt volée cũng giỏi mà revers cũng được, nếu Cặn răng tập thường trong một đôi năm nữa Cặn cũng trở nên một tay mũa vợt đại tài của Annam chớ chẳng phải chơi đâu.

Còn Mẹo thì hôm nay coi khớp quá, đánh chẳng bằng thường khi chút nào hôm drive mạnh, mà ra nhiều luôn luôn còn revers thì đánh chẳng đặng cái chi rã, thiệt là thấy rõ Mẹo khớp ngay, rồi 1er set thua 6/0. Qua 2e set rằng lắm, song đánh mắc lưới nhiều, mà còn khá hơn 1er set nên set nầy thua 6-3

Trận thứ tư đánh rập: Chánh-Yên đánh với Huế-Bình. Chánh-Yên ăn 6/1 -- 9-7 6-4

Trận nầy đánh coi hay lắm như là Bình vì dùng cặp với Huế, mà Huế hôm nay trong mình bất an, nên đánh chẳng bằng thường khi, nên mới thua 6-2, qua 2e set Bình đánh coi còn hay hơn set đầu nữa, còn Huế cũng đánh, bên kia Yên hay mà chích bị Chánh lôi thôi quá, rồi mới thua Huế và Bình set rằi 9-7. Nên 3e set Yên đánh coi hay lắm, còn bên kia Bình vì bị đánh trận thứ nhứt nên có ý mệt nên set Ấy Bình lôi thôi mới thua 6-4

Trận thứ năm là trận chót, Cặp-Yê bản đánh với Tung-Mẹo.

Trận nầy coi mới thấy tài của Tung và Cặn được, mỗi một bên có một người tài, như Cặn lên lưới giỏi, song bị Tung có tài lob đầu mũa chỉ cuối cổ ra người mất lắm mà thôi, thật ít có chớ chẳng phải không đâu, còn Cặn thì bắt volée để mà lắm, còn Mẹo thì so sánh như rách đánh hôm nay thì thua. Y-ếu bữa mũa mới là kỳ cho chớ thiệt Mẹo khớp ngay, phải chi đê Huế hay Bình đứng với Tung thì có đâu mà C S A ăn được cái « Coupe Noël » là Rốt rắc nầy thì Yên-Cặn ăn đặng 2-6 6-3 -6-1.

C. S. A. lãnh ba cái Coupe « Noël » vì C. S. A. thắng 3 trận mà thua 2 trận.

Cái đánh có điệu có thể mầu giỏi lắm, song coi mau mệt, vậy thì phải rằng dượt cho thường đặng ra tranh vô-địch năm nay đặng có ấy tiếng Annam chớ ý y thì không. Nếu năm nay Cặn chẳng đi tới final, thì 1, 2 năm ấy sẽ đi đến chốn được.

NGỌC-SƠN-AN.

MUỐN THÌ ĐƯỢC

Bổn-báo có tiếp được quyển sách nhan đề là « Muốn thì được » của Tân-thanh nien tăng thơ, chủ-nhiệm là ông Trần-Viết ở đường Douaumont số 50, Saigon mới xuất-bản gởi đến biếu.

Quyển « Muốn thì được » nầy là một quyển sách lược thuật cuộc cách-mạng của Ái-nhĩ lan (Irlande) vận-động từ thế-kỷ XII cho đến thế-kỷ XIX vậy đó. Ấy là một quyển sách rất có giá-trị. Sự-tích hay, văn-từ giản di. Toàn quyển được 18 trương rộng khổ, giá mỗi quyển 0$15.

Vậy bổn báo xin giới-thiệu cùng đồng-bào, mua xem thì biết.

Quốc-tế Tiết-kiệm Hội
(Văn quốc (trừ sứ Hội)

HỘI NẠC DANH PHÁP ĐỂ HIỆP VỐN
Từ bốn của hội 60.000 tương (12 đồng rồi) 2.000.000 quan (hết lăng (14 đồng rồi)

QUẢN-LÝ CỘI ĐÔNG-PHÁP,
25 đường Guynemer — Saigon
Téléphone 571

HỎI CÁC VỀ TIẾT-KIỆM LẠI

XỔ SỐ LẦN THỨ MƯỜI LĂM
Ngày 28 Déc. 1928, série n° 1 109 tương ra
Vé Tiết Kiệm số 1 109, được hỏi lại theo như giá tự bổn mình đó

MỘT NGÀN ĐỒNG
Vé ấy về phần Ông Nguyễn-êm-Ban ở Long-xuyên
Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ Hai 28 Janvier 1929, 3 giờ chiều tại phòng làm việc của hội, 25 đường Guynemer — Saigon

Ai muốn lấy vé Tiết-Kiệm của hội lại tại mấy người Couriers hay là Agents của hội, hoặc đến phòng sân Quản lý Đông pháp số 25 đường Guynemer, Saigon.

Có một cuốn sổ cắt nghĩa rành, gởi cho người nào hỏi.

TỔNG CUỘC THỂ THAO ANNAM

Hội nhóm ngày 26 Déc. 1928
Cuộc tranh « Coupe de l'Ouest »

Matches đã ngày 22 Décembre 1928
Match I — MYTHO thắng GOCONG 1 bàn
Giám cuộc M. THOM
II — VINHLONG hòa SOCTRANG,
Giám cuộc M. THI.

Matches đã ngày 23 Décembre 1928
Sớm mai VI-hoà hội VINHLONG và SOCTRANG hòa với nhau nên phải đá lại.
VINHLONG thắng SOCTRANG 1 bàn
Giám cuộc M. THOM
Match III — SADEC thắng TANAN 3 bàn trơn
Giám cuộc M. TRUNG
IV — CHAUDOC thắng TRAVINH 1 bàn
Giám cuộc M. THI

Matches đã ngày 24 Décembre 1928
Match V — MYTHO thắng VINHLONG 2 bàn gỡ một
Giám cuộc M. THI
VI — CHAUDOC thắng SADEC 1 bàn
Giám cuộc M. THOM

Ngày 25 Décembre 1928
Match Final — CHAUDOC thắng MYTHO 2 bàn trơn
Giám cuộc M. THOM

∴

CUỘC TRANH VÔ ĐỊCH 1928 1929
Matches sẽ đá ngày 30 Décembre 1928
Từ 3 giờ 15 tới 4 giờ 15 : Série B — LAI-THIEU đấu với THUDAUMOT B
Giám cuộc M. TRUNG
— 4, 30 tới 5, 30 : Série A — ETOILE DE GIADINH A đấu với COMMERCE A
Giám cuộc M. NGUU

Matches sẽ đá ngày 1er Janvier 1929
Từ 3 giờ 15 tới 4 giờ 15 : Série B — LISTAMY đấu với COMMERCE B
Giám cuộc M. THI Denis
— 4 giờ 30 tới 5 giờ 30 : Série A — KHANH-HOI đấu với TANDINH
Giám cuộc M. THI Paul.

TRẢ LỜI CHUNG

Điểm nay có nhiều vị hỏi về cuộc xổ số SAMPIC mà tôi có đính-đáp những việc bán vốn để giúp xổ hội ấy.

Nay tôi xin trả lời chung như nầy:

Việc mua bán tăng vô đó, thì cũng con bán như thường, chẳng nào vô 25 rồi mới thôi.

Còn những vốn bán lẻ, vì sách ÂU HỌC TÂM NGUYÊN thì các việc mua ngay nơi ông huyện Nguyễn-văn-Của.

Luôn đây xin cảm ơn ông Tandinh Tranh, Tailleur ở Binh-binh (Trảng bàng) mua gởi mandat mua 100 vốn, theo cách mua vốn tăng số.

MẤY KHI MÀ CÓ

1° Mới sở đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở dựa theo đường lên núi Điện-Bà, cách chưng sáu ngàn thước. Trên sở đất rẫy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2° Hai miếng đất: miếng thứ nhứt đo được bốn-trăm thước; miếng thứ nhì đo được một trăm thước; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Điềm-hoà, tỉnh Tayninh, hầm dựa mé sông Bến kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa củi, cây, hay là đá, thì tiện lắm.

4° Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quản ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

HỎI CÔI CHỪNG BỆ CÁI MẠO BÁN RẺ CHỢ ĐỜI

SANTAL MIDY
(Sản-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiệu rất linh hảo để mà bịnh đau lâu, mới cũ gì đều hiệu nghiệm không sợ đăng thứ Copaïe và không cần dùng.

Bán tại Dược-Cục và đường Bonard 232B.

Dược-Cục ở L. Dorney Professeur, Docteur, Pharmacien Chimiste.

Có bán tại:
Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon.
Tân-thái Huê-Pháp-Việt dược phòng Saigon.
Pháp-Á dược phòng G. CHANTE, Cholon

Nón Tây hiệu con én
« HIRONDELLE D'OR »

Đồng-bào chẳng ta phần nhiều đã dùng nón tây, mà không có ai làm, để đem của ra làm giàu cho khách, nên tôi mới lập một xưởng làm nón tây, chọn những thợ-khéo ở Bắc-kỳ.

Nón của ấy là mua bằng cây nức ve mua bền dai, nỉ và hàng lụa rất tốt nhứt — Cái vòng nón làm bằng dây đồi đã êm da dầu mà không có hơi kích lính — Nón răng cưa phân vào cũng chẳng ở dĩ chi hết như nón của khách. Hiệm tôi có lấy sửa nón và giữ bảo nón. Nón của tôi làm không khi nào nóng nón của nhơn nên của khách.

Ai là người biết trồng nón, thương giống, xin chiếu cố đặng mua nón vòng kinh tế của nhà tôi.

Bán-hiệu rất đại ưu và hết lòng tiếp đãi.

HUYỆN SẮT
2 Rue Pa[illegible]
Sau nhà bán thuốc Tây Lê văn Minh Cholon

Bánh Bông lạng trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon. Năm các (0$50) một chục.

Xin mua lại hàng Bánh Quấc-Nữ, số 98 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi colis postal cũng được.

Gởi 0$50 có gởi thơ cho Mme **Nguyễn-thị-Truyền**, 103 rue d'Espagne, Saigon, mà mua một cuốn tiểu-thuyết **TÂM LÒNG NHI-NỮ**, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

LỜI RAO

Cholon, le 18 Novembre 1928

Tôi xin lập một tổ nhà thương tại Binh Tây (Cholon), ở vào góc đường [illegible] số nhà 61 tới 67. Nhà thương nầy kêu là « BÌNH TÂY DƯỠNG-ĐƯỜNG ».

Cái nhà thương của tôi, có ba ông lương-y giỏi sang, thương ngày chầu [illegible] cho thuốc người bịnh. Có hai cô [illegible] bông gỏi chăm. Còn mấy ngày [illegible] thì có mấy ông lương-y giỏi [illegible] thương tổ một [illegible] ngày, thì [illegible] người khán hộ (infirmiers).

[illegible] bịnh đều [illegible] đến nhà thương của tôi, trước [illegible] sau là vào giúp cho BÌNH-TÂY DƯỠNG-ĐƯỜNG được thanh bình vĩnh viễn. Ưu ký tổ chẳng hề dám quản-[illegible].

BÌNH-TÂY DƯỠNG ĐƯỜNG chủ nhơn:
LÝ-TÀI-LỰA.
Kính khải.

Thuốc
SIROP de DESCHIENS
có huyết bổ

Làm cho Sung tức mầu mạn, ấy là một vị thuốc của Lường-y trứ danh.
Thuốc nầy hiệu hơn thuốc bổ nhà, vì nó [illegible] thường [illegible] Paris đã dùng nó.

PHÒNG NHỔ-RĂNG
ở đường Lagrandière-Saigon — *Môn bài 20*
Dây-thép nói: số 178
ông Pierre BLANC
Thầy mổ-xẻ và nhổ răng gốc ở Y-viện thành Bordeaux xuất thân

DƯỠNG BÌNH ĐẠO MIỆNG VÀ ĐAU RĂNG
Khỉ-nghệ: Có đủ thứ khỉ-nghệ dưỡng bịnh

Quí danh của tôi:
Dạy rõng chữ Pháp cho nhà lớ hội trên 13 năm rồi.
Nay tôi mới xuất bản cuốn:
Tôi học chữ Pháp
cho nhà lớ hội không có thể học theo cách gởi bài đến nhà.
Giá mỗi cuốn: 2$00
Tiền gởi tôi chịu.
Mandats gởi cho **P. Roussel**, Cảnh trưởng, Rạch-Ông, CHOLON.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 29 Décembre 1928.

GIÁ BẠC

	29-12	28-12
Nhà-nước	12F.55	12F.55
Ngân-hàng Đông-pháp	12 55	12 55
Banque Franco Chinoise	12 55	12 55
Banque de Saigon	12 60	12 60
Fissac, Fse. et C.	12 55	12 55
Hong-kong Shanghai	12 55	12 55
Chartered Bank	12 55	12 55

∴

MỄ CỐC

Giá chỉ đến nhà máy Cholon bán lẻ, tuần giá lúc 100 kilos

	Par giaoi de 50 k.	Par 100 k.
Vinhlong	4 20	8 $15
Gocông	4 15	8 10
Bạc-liêu	3 95	5 80
Bạc-liêu	3 95	5 80
Gò-công thường	3 9	5 84
Gạo trắng	3 95	5 81
Namvieu Gạo đỏ	3 80	5.59

Lời rao

Tôi là Trần-thị-Nhờ, ở tại làng Hanh-thông-xã (Giadinh), có mua một khoảnh đất bề ngang 13 thước, bề sâu 20 thước, trong sở đất 0 ha 17 a 70 của ông Nguyễn-tri-Tường đứng bộ.

Tôi mướn của con cháu kế nghiệp của ông Nguyễn tri Tường đất ấy đặng cất phố, có lập tờ giao kèo mướn đất ngày 18 September 1927, có cầu chứng bách phân.

Nay tôi khởi sự cất phố trên đất mướn ấy, nên tôi rao trong mười lăm ngày kể ngày nay, nếu không ai tranh cãng, thì tôi cất phố.

Quá hạn nầy, nếu ai tranh cãng, phải trả số tiền cho tôi.

Hanh-Thông-xã, le 14 Décembre 1928.
Trần thị-Nhờ.

Đã dời rồi

Tiệm hớt xoản François Sự nay đã dời về **Chợ mới Saigon số 68 gốc đường Bonnard** *kế nhà ngủ Nguyễn-phong-Cảnh, nhà thương thì ngó xéo qua (chỗ tiệm trước bán hàng của Đỗ-văn-Mười)*

Mới khai trương trong hai tháng đầu bớt giá hớt xoản thiệt rẻ.

Feuilleton n° 835 — *Du 29 Déc. 1928.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ NĂM

HỒI THỨ V

Thượng-lương quân tử. Bi-nê-Điệc giết Cao-thơ-Uất.

(Tiếp theo)

Cao-thơ-Uất nghe tới đây, vùng la: « Bớ người ơi, cản tôi! Tôi bị « thương-tích như vầy đây, tôi ăn « có thấy-tăm-cấp cứu tôi mà không « chịu rước thầy thuốc cho tôi, tôi « không cần có ăn làm gì mà cho « ăn đi nói tôi nói lui, cũ nhằng cũ « nhằng, thậm nặng mình nhức đầu!

« Mau rước thầy-thuốc cứu tôi, tôi « bị thương không nặng gì không « đặn đổi mạng vong, thầy-thuốc có « thể cứu tôi, nếu đi nữa mà nói « hoài, không thấy không thuốc, thì « chắc là tôi phải chết! »

Bêu-tiêb-Nhi. — *Sao lại không nặng! Sao lại không đặn nổi gì! Nếu chẳng có bà nhỏ thuốc cứu cha nhỏ cho con thì hồn con đã lìa khỏi xác từ bao giờ rồi cha! Con hãy lang ngay những lời cha nói đây.....*

Cao-thơ-Uất. — *Thôi cha đi mà! Ông Cả ơi mà ký cực lắm nay mà! Người ở đâng hầy-hết, bên phần làm Cha không lo cứu-tử người-ta, để thảo-niềm chuyện nói cho cực lòng, như trước-tôi người-ta mau tới!*

Bêu-tiêb-Nhi. — *Cha có làm chi cực lòng con, cha ở an-ổi con đây cho! Con hãy lang lời mà nghe.*

Kai con phần lẽm phụ người đại ân đại nghĩa của con rồi, Đức Chúa Trời, chưa ở mới mà đã thử nhứt, mà ra cơ sum-sít bao riêu, dạy làm cho con biết tội-lỗi của con lắm, là phải con trở nên khẩn-cần, ra thân đe-rắn. Lúc bấy giờ con đâu của biết ăn-năng, chớ con cũng đã có lòng thăm nói trăm cơ sao cho đặng chứng phần nữa thì nhà của con khi trước. Chớ chi con nếu ao như việc mà con ấn nguyện Đức-Chúa-Trời bang ân xuống phước cho con, có lo làm ăn, thì cũ gì con có chỗ trở mo-ro; cái rủi không, con thăm nơi trăm cơ chớ gì rao con lại đã làm mo-ro, mà mình đã tang tang bao. Con số lại. Ba ! I đều gết hay bỏ. Bởi vậy kỉ Đức-Chúa-Trời đang ân cho con, vì cớ mà động của bầu, sai cha đem ngọc đến tay con, con đã chẳng cảm ơn Đức Chúa Trời mà đa-tạ cho của lối, con lại mở-rỉ tất thơm không đáp của con rồi, đã quên mất đặng hai, sanh lòng sái nhơn đoạt tài, cho có đã và sẵn-sỏ nọc. Việc đó con lắm đã, đều quỉ cũng oán, thần cũng hờn; có lẽ nào Đức-Chúa-Trời là đặng phép-tắc vô cùng, tạo nên nhơn-đạt đã cho lẽ vô tâm ai đc nhơn con mà không phạt. Đức-Chúa-Trời mới dậy bắt con ấy lại, rồi lại rõ dẫn con ra giữa tòa, mượn phép công-bình hà-tỉ-tơ-ion phạt tội con để gương răn chú ni.

Cao-thơ-Uất. — *Thôi mà cha! Cha sanh ở nước quốc-cấm, cả đang cả lớ, khác Nhà quan! Cha biết đâu người mà nói mà lắc cho đã là gì con con, chớ phải đi tai con hay sao, mà cha cản nói!*

Bêu-tiêb-Nhi. — *Ở thôi, tai sự con chớ không phải tai con. Cha chịu cho nói sái, mà có phải nói bởi lẽ đây cho ở Đức Chúa Trời mà ra. Đức Chúa Trời thật lòng khen-ngợi đó, theo như lời cho nói không rõ ra oai sấm sét bằng, rồi khẩn đoán là, đều quỉ cũng oán, thần cũng hờn; có lẽ nào Đức-Chúa-Trời là đặng phép-tắc vô cùng, tạo nên nhơn-đạt đã cho lẽ vô tâm ai đc nhơn con mà không phạt. Đức-Chúa-Trời mới dậy bắt con ấy lại, rồi lại rõ dẫn con ra giữa tòa, mượn phép công-bình hà-tỉ-tơ-ion phạt tội con để gương răn chú ni.*

Cao-thơ-Uất. — *Thôi mà cha! Cha sanh ở nước quốc-cấm, cả đang cả lớ, khác Nhà quan! Cha biết đâu người mà nói mà lắc cho đã là gì con con, chớ phải đi tai con hay sao, mà cha cản nói!*

Bêu-tiêb-Nhi. — *Đã khẩn kẹp! Mi không đặng nói! Mi khổ chết chết cũng, đâm đây chang-chang mà chẳng gọi là ăn, sao khi đang giữa tòa bình, mi ư chết mi rung bậy-bậy; đến chừng tòa đọc án phát phối chung-thân, mi nhằng cả ở ra mà nói rằng: « Đặc không phải là chết, thì đi-lưu còn có cũng ra gì! » Sao, mi không gọi khỏi chết đã là ơn Đức Chúa Trời bang ân, sao mi mắng, mi nói phát-phất chung-thân còn có ngày rã, còn có chế trông mong lánh xinh ra khỏi? Mà lời mi nói đó cũng không phải sai.*

(Mai tiếp).

Cần dùng

Một thầy *Caiqueur* cho thiệt giỏi, phải có *Certifical* cho tốt mới được.

Đo nơi số Xe-lửa (Matériel et traction) Hanleon et de la Somme.

C.J. BONNET

HÃY MẶC CHO ĐÀNG CÁI KIỂU
NGƯỜI CƠI NGỰA NÀY
KHI CHỦ-TÔN MUỐN VƯA LÒNG LẮM

VẠN-HÒA

N° 53 Rue de Gocong -:- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đã nhộn « Con cá Kim-Ngư xanh » thì sẽ có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen đang chẳng hề khi nào trổ phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bể như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bởi mấy cớ ấy nên tôi đem đến đây để nhận hiệu : VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bốn-hiệu nhượm tốt, nên cũng có kẻ giả danh nhượm đăng mà làm theo thức kiểu của bốn-hiệu đăng mà thủ lợi và cho chư-quí khách mua lầm, trưởng là vải của bốn-hiệu : Vì vậy bốn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bốn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình chỉ nhơn của bốn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bốn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là :

- 5 con cá Kim-Ngư 3 màu.
- 1 con cá Kim-Ngư xanh.
- Vạn-xuân-Long xa lầm.
- Vạn-xuân-Long hơnn ...
- 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
- Vạn-Hòa con gà trống.
- Vạn-Hòa chữ tàu.
- Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Téléphone 708.

VẠN-HÒA Kính-khải.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chỗ trử bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngánh Rue de Praire N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thấy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nơi thanh nhơn vẫn bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, đó nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cường trong nước và bổn khí gốc là thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo xét cho hết sức, chớ nên chậm trễ phải lo uống bổ khí huyết cho lắm, mới đáp trong thế-giới đã mở mang, muốn việc cũng phải lấy sức chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc Huyết-Trung Bửu là thế nhơn sinh huyết của con tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi nếu uống luôn thuốc Huyết-Trung-Bửu bấy bữa thì da thịt trở nên đỏ mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chích trên đầu ngón tay ra máu mà nhỏ trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ máu nhỏ trên giấy hầu sắc máu trở nên đỏ tươi coi dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân còn khi chưa uống hãy cân vật chi nặng trên một yến gạo lên thử coi sức mạnh đường nào, đến khi nâng thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cũng hề vật ấy nơi lên như khi trước thì biết nặng, vậy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người mau huyết không đặng đầy đủ ít mà ăn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khí đầy đủ có hát hoặc nói đến 3 4 giờ không nhọc mà rất sự vui vẻ thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu rất hay và quí báu lắm đường nào.

Còn người huyết hư bước đi xa không được nữa đàm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy cần mở đàm đường không biết mệt.

Còn trẻ em thì không rất hay như làm đàm dự thái quá thì tan thân đã kém sự thì thân nguơn lạnh, uống thuốc Huyết-Trung-Bửu sẽ bổ bổ thì thân tinh lại và đàm hết lính khi bổi nhờ máu mà ra, hễ phát huyết kém thì tan thân phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tan thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trở đó đều phải giải sạch hay đường nào.

Lại con thì nghiệm người nữ ít sửa không, tốt uống thuốc nầy sau bấy ngày thì người nữ có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đờn-bà trường cuối tháng kinh bình, khi dựt, khi trồi, khi sục, làm đau bụng hoặc ra máu làm bạch đới không dứt, uống luôn mấy tháng thì huyết xấu trở nên tốt tươi và đặng ngừa không đau bụng cần mỗi tháng chẳng hề trở sục những đều nói đó đều làm chứng rõ thuốc Huyết-Trung-Bửu thêm phần hư tốt rất bổ là đường nào.

Thường khi con nít mới sửa thì nuôi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rất biết bình đã là tại khi huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra nhưng con nít tuổi đến năm tuổi nó đã rất phải cho uống thuốc Huyết Trung-Bửu 1 muỗn cà-phê mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ cường cũng đã chẳng hề có bịnh chi khác như khi con nhỏ mau đau đã đến giá nó không hay đau đớn.

Mỗi người đờn-bà đường kinh đang hoặc khi trồi khi sục hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đau thai, còn những người đờn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đã mau mắng và sức cường mạnh, lại ngày sau đứa con đó rất nhanh nhẹn đã có bổ đường kinh huyết trước thì cái sữa của người đờn-bà trở nên tốt, cho con nít bú tự nhiên nó phát mạnh mẽ, còn người tôn-nhơn huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên, lại sanh hồi hồi lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết-Trung Bửu thì huyết tốt lại, cang nên chẳng hàng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Con người tuổi trẻ nhơn tiên thiên vô nội hậu thiên suy kém hơn việc đàm dục khí huyết hao kém sanh ra đa mặt vàng hay xay đàm tốt tâm đau lưng lỏng đầu gối lay chơn gầy đuối lắc tan canh và tan thân suy kém và lung cơ ốc lại ra lỗ tai lãng hàng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó sẽ sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đều đặng tiêu hết.

Mỗi người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng đặng uống thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ, vì khí huyết đầy đủ lại vô nơ nang lành vóc, con người rất nên mạnh đẹp.

Mỗi người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu lắm hãy uống thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh nó rất đen lại, có sức mạnh đa thêm sức dùng, thường ngày thêm sức giá trở nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗn ăn cà phê nước ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ . . . . 1$30 Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

TIỂU-THUYẾT

« *Chất phận linh đinh* » cuốn thứ nhứt của ông Hồ-biểu-Chánh đã xuất bản.

Giá mỗi cuốn..... 0$45

Mua sỉ về bán lại có huê-hồng. Xin gởi thơ cho M. Nguyễn-khắc-Nương, Chủ-nhiệm nhà in « Nguyễn-Khắc » 102, Rue La Grandière.

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie
Cours de Français et d'Anglais
18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sinh ấy viết, bút toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các ní giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rõng tay khoa mục xuất thân, đủ tư cách giáo dục tân tâm dạy dỗ, rất đáy hiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán bạt thế tập. Có hai lớp dạy riêng chữ Langsa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mấy Ông cựu nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo sắp thành-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sổ trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE, COURS DE COMMERCE, COMPTABILITÉ COMMERCIALE — *Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit, 1 Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce).*

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khoa bút toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal) biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser comptes Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (*Professeur*) : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE — *Professeurs* : *1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie, 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.*

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé de Cours : 1 Ancien Secrétaire dactylographe*

Có sẵn cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường lo đầy đủ học sanh siêng năng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo có chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho :
Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
Directeur-Imprimeur, 22, Rue Thomson, Saigon

PHƯỚC-ĐỨC KHÁCH SẠNG

Phòng nghỉ « **Phước-Đức Khách Sạng** » *mới sơn lại sạch sẽ mát mẻ, ở ngan gare xe-lửa Saigon Khánh-hòa và Mytho. Tiện bề cho quí khách ở xa lại, và khi về muốn đi xe-lửa khỏi sợ trễ nải chi hết.*

Lại có ra một cái xe hơi hiệu **Roland Pilain** *n° C. A. 456, 7 chỗ ngồi có bảo kê. Xe mới ở garage đem ra chạy lí khi sửa dọc đường. — Đề đưa và cho mướn.*

Xin đông-hàng chiếu cố, rất đa tạ.

Adresse :
TIÊU-ĐỨ-ĐỨC, propriétaire,
N° 152 Rue Colonel Boudonnet à Saigon.

Cá thử dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là đều có tiếng trong hoàn-cầu. Giá đã rẻ mà thấp lại đượm. Liệt vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

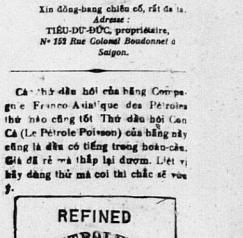

Trong Lục-châu cả thảm thảy mặt cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán. Có dầu cả thảy.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là
các bệnh ở Gan, ở Dạ giấy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh đọng huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

Chữa bệnh trước, sau khỏi hối hận

Nếu biết xét đến mình, biết vì mình cần thì sau không đến nỗi phần nàn về đau ốm. Trước hết ta phải hiểu rằng cái thể chất của sức khỏe của ta là ở trong máu, và ở trong bộ não (óc) của ta.

Khi máu kém tốt, não suy nhược, thì các bộ phận trong mình đều trị chậm lại.

Ăn uống cũng kém, đầy đầy cũng yếu sức, tiêu hóa cũng không được đều hòa. Ai có chứng bịnh như thế, cứ ở yên mà chịu chả hóa ra dài lâm ư? vì rằng uống thuốc Pilules Pink không khỏi khản gì mà các bịnh ấy tiêu tan hết.

Thuốc Pilules Pink thực là một món thuốc sanh ra lượng tố huyết, bổ não và bổ cho toàn thể, không thuốc nào bì kịp.

Ngài cho chưa tin ư? nếu ngài coi phần vân tự nghĩ rằng : « Uống thuốc Pilules Pink biết có công hiệu không? » thì đây là xét trả lời của một người cũng đồng bịnh với ngài :

« Bà Henriette Villemin ở Arpanans (Pháp) có giết thư rằng :

« Tôi cam đoan rằng chính thuốc Pilules Pink làm cho tôi khỏi bịnh. Đã lâu năm, tôi hay đau đa dầy và tinh thần suy nhược. Tôi nhờ có thuốc Pilules Pink mà mạy khỏe mạnh như thường ».

Thuốc Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bịnh suy huyết, xanh xao, suy nhược, miệng lưỡi, đau đa dầy, nhức đầu, các bịnh trẻ con đang lớn, đau bà đến ngày hết sinh. Có bán ở các hiệu thuốc.

Bảo-tồn cổ-tích

Nước nào cũng thế, không kể là nước văn-minh, hay là nước bán khai, nhưng đã đựng nước ở trên mặt địa cầu, có chánh-trị, có văn-hóa, có lịch-sử, nghiễm nhiên thành ra một dân-tộc, mà sanh trưởng đoàn tụ được với nhau được đến mấy ngàn năm, thì những đấu dấu miêu vô, cũng các thứ thuộc phục sức của các bực anh hùng nào kết, tạo nhân mặc khác, đời xưa đều đủ khiến cho người sau chêm người ngưỡng mộ mà động lòng cảm mộ hưng khởi, thế nữa là để lắm những nơi du lịch khảo sát cho người các nước, và để cho biết các thứ kỹ nghệ trong nước tiến bộ tấn nào, thật là một việc có ích lợi có quan-hệ ở trong nước vậy.

Người các nước văn-minh đều hiểu thấu cái lẽ ấy, cho nên đối với các nơi cổ tích, cùng các cổ kiu cổ vật, đều tô ý qui trọng giữ gìn, không vì tham mộ lợi riêng mà phá tan hủy hoại. Cuối phủ tai lập ra viện Tang-cổ nước ta viện Bác-cổ, đặt ra quan chức để coi giữ khảo nghiệm, hàng năm cũng ra một số tiền rất to, cũng vào việc tôn quí ấy. Nhưn đâu thì ai nấy đều hết sức gìn giữ phòng những nơi cổ tích, tuy không dám tự ý tùy ưa thích theo lối mới, những cổ kiu cổ vật, tuy coi là một thứ ngoạn bảo rất quí báu, đối với cất chưa ở trong nhà. Không nói cái xa, hãy nói ngay như ở nước Pháp, trong viện Tang-cổ chưa bao nhiêu là cổ-vật cổ-kiu, như là khí dụng của bực đại anh hùng là Napoléon, tài sản giữ rất nhiều, mỗi mảnh giấy nhỏ, mỗi quan bài cũ, cũng coi như vôn ngọc mà hết sức giữ gìn. Các nước văn-minh khác, như nước Đức, nước Anh, nước Ý, nước Úc, các nơi đó đặt nhà đều có viện Bác-vật, chứa giữ các cổ vật ở trong hương ấp, các khí dụng của bực tiền hiền, cũng các tự tích của những tài nhân giai kiệt có danh tiếng đời xưa. Tự con mắt của người nông nổi xem ra, tài tương như là người các nước văn-minh tân tiến, miêu cổ, hàng năm quăng có một số tiền rất to vào việc vô dụng, cớ sao bởi đâu rằng để là cái công sáng bài anh hùng, cho người sau trong thấy mà sanh lòng cảm mộ, sau là để khảo nghiệm sự tiến hóa về những kỹ nghệ ở nước, ý tứ rất là sâu xa, mà sự bổ tôn cung không phải là nhỏ vậy.

Người Nam ta cái lòng sùng bái anh hùng rất là bạc nhược, mà cái lòng qui thượng cổ-tích cổ kim lại không được nồng-nàn (gần bằng cũng có người tiền đồng đã có, nhưng, đã có, cũng qua cho lũ cổ là đẹp là nhã lại nhân thừa hãi đồng tiền, rồi mới cố tìm tòi mua sắm một vài thứ đem bày ra bên chỗ ngồi để khoang với công chúng, tự cho mình là người hác nhã thanh tao. Trên triều đình không để ý đến, không có viện Bác-cổ để thâu chứa các cổ kiu, cổ vật và để cho giữ các dấu-tích cổ tích ở trong nước. Bởi vì nhân-dân thì bởi không có không qui-thuộng, cho nên những chân cổ, miêu cổ, lưu truyền đã mấy ngàn năm, hoặc là vì lợi riêng mà phá hủy, hoặc bán đi nơi, mà thay đổi, còn các tự khí dụng phục sức của các đấng anh hùng hào kiệt, cũng là đi bán đi mua của nhà giàu khác có danh tiếng đời xưa, tại là nết sạch sành sanh, không có chút gì lưu truyền lại cả. Lấy một dân tộc đựng nước đã mấy ngàn năm, có chánh-trị có văn hóa, có lịch-sử nghiễm nhiên là một nước tự-cầu ở cõi Á-châu, mà nói đến cổ tự cổ miêu thì phần nhiều phá hủy, không còn di tích được mấy nơi, nói đến cổ kiu cổ vật của các bực anh hùng xưa kết, cũng là đi bán đi mua, thì không đáng tao nhã xét khảo có danh tiếng đời xưa, tại thật không còn lấy cuối đáng, thế chẳng phải là một việc rất đáng phàn nàn và đáng lỗ thiện lắm ru.

Chánh-phủ bảo-hộ rất có ý qui báu các cổ tích cổ khí, sự rằng người bản xứ vì vô ý tước mà tan phá hủy hoại đi, ở các nơi đó tuanh, đã nhiều nơi lập ra viện Tang-cổ để sưu tập từng trữ các cổ khí (ở xứ Annam Huế đã có viện Tang-cổ lại có hội kinh-tanh Hiếu-cổ để khảo sát và nghiên-cứu). Ở Hanoi là thủ-phủ xứ Đông-pháp thì lập ra trường Bác-cổ để sưu tập khảo cứu các cổ thư cổ bọc, cổ khí, cổ vật. Những nơi cổ tích trong thành phố, như là Văn-miếu, Hồn Ngọc-sơn, đền Quan-thánh, cửa ô hàng Than, đền vua Lê và tháp chân Quan-tướng v. v. đều ra ý giữ gìn, không cho nhân dân được động phạm đến, có bự bông thì chỉ nhân vật có mà tu bổ lại, chớ không phá bỏ hay là tay đổi chút nào.

T. B.

(Còn nữa).

Bệnh Giang-mai HẾN CHỮA BẰNG
COMPRIMÉS de GIBERT (thuốc viên)
Là thuốc kiến hiệu, giản tiện, ít đau, vậy là đã hơn vạn vạn, thì thuốc nầy vẫn vẫn hơn.
Giá 6$ một ve, có thể chữa trong vòng 10 ngày.
BƯU HÀNH TẠI ĐÔNG-PHÁP
Hỏi thăm chi tiết thì xin gởi thơ cho Dược-sư Gibert, 19, Rue Vivienne, Paris.

DÂY BĂNG

Cho các Viên-quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*écharpes*) hoặc quan-nhơn, tân, nhứt, hàng-sĩ, Hội đồng địa-hạt, và Bổn-niên Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài bề dài mà thôi nên Bổn-Hiệu xin các quí quan nào có cần dùng thì viết thơ lên cho Bổn-Hiệu mà bảo gần Bổn-Hiệu ở lối làm cho quí ngài 1 lần.

Nếu chậm rồi Bổn-Hiệu hàn lắm thì phải gởi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua đến.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN CỦA
14, rue Lucien Hamand,
SAIGON

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chơn-tích xưa, ông bà mình trước hết theo đời tân thời, cũng ngày nông lo sự quốc lên lên hết. — Ông Li-văn-Phát, Đốc phủ sứ, thường thy người đồng Bậc tính nể hàng lân-trưởng khi rảnh, sở luyện lấy mấy lời trước-thuyền hay làm ra một pho sách, đặt hiệu là « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam » Tiếng Annam, nên đặt cho người Pháp cũng phải lãng khán. Sách ấy nói về chơn-tích Annam ; mọi giải người Annam, nên Annam đều hay lắt coi thì không hiểu nơi. Hết có bản cho người Annam.

Annam có những chơn-tích mà mấy người trước nào cũng chẳng biết hàng lý mà chép Annam, hay chép cho đi theo Annam, nên phải thiếu mất lắm.

SẮP MỞ
Ba
PACHOD Frères et Cie Lyon

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn **250.000** *đồng lạc*

Công-ty làm những việc kể ra sau này :

1° — Lãnh tiền đem gởi không hàng kỳ bằng bạc Đông Pháp hay là tiền quan Langsa, cho 4 lời mỗi năm ; (4 %)

2° — Lãnh tiền TIẾT KIỆM cho 5 ly lời mỗi năm ; (5 %) (bao nhiêu cũng nhận)

3° — Lãnh tiền đem gởi có hàng kỳ, cho 6 ly lời mỗi năm ; (6 %)

4° — Bán chi phiếu (chèques) và gởi tiền qua Đại Pháp bằng dây thép hay là gởi theo tàu lửa (transferts par câble ou par courrier) ;

5° — Cho vay đủ cách ;

6° — Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại-quốc (ouverture de crédit à l'étranger).

Công-ty *VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG* sẵn lòng mà chỉ rõ cho đồng bang chúng ta biết những công việc ở nhà Ngân-hàng mà đồng bang muốn cần dùng.

Ông Huỳnh-đình-khiêm, *Nghiệp chủ ở Gò-công, Danh-dự Hội-trưởng.*
» Trần-trinh-Trạch, *Nghiệp-chủ ở Bạc-liêu, Chánh Hội-trưởng ; Hàn-Tri-ưu.*
» Nguyễn-tấn-Văn, *Hội-đồng Thành-phố Saigon, Phó Hội-trưởng ;*
» Nguyễn-văn-Của, *Chủ nhà-in, Quản-lý Hành-sự.*

SOCIÉTÉ ANNAMITE DE CRÉDIT

58, rue Pellerin

Dây thép nói số 748. Tên dây-thép : CRÉDITANA.

LÒNG-HỒ HIỆU QUÍT

EBERHARD

tỉ coi đẹp và chạy đúng hơn hết

Có đủ hàng đủ thứ : Bằng vàng, bằng bạc, bằng nickel

XIN HÃY HỎI — GIÁ BÁN RẺ LẮM

Cũng có bán tại **Ba Đ'ắc** : Đồng hồ đi giờ như chuông nhà thờ.
Thứ có hiệu WESTMINTER, có 8 thứ tiếng khác nhau.
Giá từ 55 $ 00 tới 85 $ 00
Còn bán đồng giờ có 10 giọng khác nhau, có hình « Ave Maria » thì
Giá từ 110 $ 00 tới 160 $ 00

CÂY CHẠM TRÒ KHÉO CỰC KỲ

CAFFORT — Saigon-Pnompenh

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHỪNG CÁI DẤU NÀY

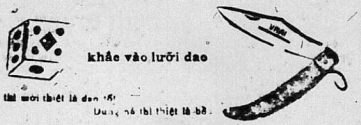

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt
Dao nào thì thiệt là bén.

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI

COMPTOIR CHOLONNAISE

Đường Tổng-đốc-Phương, số 86, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928.

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vô ruột hiệu : MICHELIN

DẦU SẰNG DẦU NHỚT đủ hiệu

Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các qui ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VỊNH » ở tại Cầu-kho đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà này có bán sẵn và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (lẻ Tây), trắng và đủ màu ; gối nhuộm hiệu Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai khô, giá từ 4 $ 50 một thước tây.

Lụa soan lãng-chầu, trắng, từ 3 $ 00 tới 3 $ 20 một thước tây.

Lụa quyên trắng, cao 0 chỉ thiết mịnh ; từ 2 $ 00 tới 2 $ 80 một thước tây.

Lãnh thương hàng thổ-sản, giá rất rẻ, hàng bông « Super » phải lạ khó rõng mười, giá 5 $ 2 một quần.

Lãnh đem hàng đến huyện, khó gì ? Không sẵn lòng, khỏi Bạc-liêu 0 $ 00 một quần.

Là hiệu hàng đem huyện khi nào trở không đó lòng, khó trung 5 $ 50 một quần.

Các món hàng kể trên đây đều để bằng tờ giấy và có nhãn tên, đét toàn bằng tờ Thương-hiệu, cho 2 thơ bông-hoa : nhiều lắm, xin ngài tự, mà đét rất kỹ càng, đáng có tặng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gởi tài tiền nghĩa anh hữu lợi.

Vì muốn trì danh tiếng lụa-châu nên bổn hiệu kính lời cho ở ngài khách hay ; nếu ai muốn mua bắt cứ là nhiều ít, xin viết thư cho hàng-hỏi, thì lẽng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào. Thì mới chắc tin lời rao này không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VỊNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

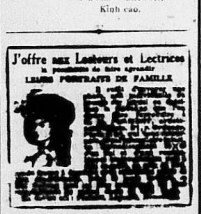

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bên đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số 208, Boulevard Bonnard, Saigon.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-pa tại làng Long-hưng, tổng Long-định-thượng tỉnh Bạchiêu, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gối thì làm.

Bán cả trên đặc đáng tuổi và đáng sửa làm công chuyện.

Ai nào muốn mua xin đọ gọi phô.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 166).

Giá mỗi cuốn là..... 1 $ 30

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0 $ 30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1 $ 30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon ; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bởi có đồng bào hiểu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy

Cám ơn

NHỰT-DỤNG TỪ-HÀN

Ấy là tên của một quyển cách rất hữu ích và cần yếu cho người mình, của ông Lê-văn-Giải soạn

Sách « Nhựt-dụng từ-hàn » nầy để giúp cho người bổn quốc : dùng mà dịch để từ giấy thuộc về Bản-khoan ruộng đất, từ chúc-ngôn, chúc-ngôn tương-phân, lập phân hương-hỏa, từ quân-phân, từ phân hương-hỏa, nhượng hương-hỏa, từ bản đất bản ruộng v. v. mỗi mỗi đều làm rõ-rề và có giải nghĩa phân-minh, đúng theo cách thức. Cả thảy nội quyển làm ra 49 thứ từ, bằng chữ quốc-ngữ.

Giá mỗi quyển là..... 1 $ 00

Bổn-báo có xem kỹ từ đầu chí cuối, rất công-nhận là một quyển sách vàng, cần ích cho người Bổn quốc, nên xin giới-thiệu cùng đồng-bào.

Nếu mua một quyển để dành khi nhu-yếu.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trà Hue Lái-thiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc. *Đính 1 $ 70 xe litre 0 $ 70, xe nhỏ 0 $ 30)* thuốc-rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cô-là. Bột Long-xuyên, Savon Hảo-vĩnh, bánh Quốc-Nữ, mức gừng *vân vân...*

Xin mời qui ông qui bà đến mua giáp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG
98, rue Lagrandière
Téléphone 696

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da hiếu, sắc diện khô-han, suy kém, mất cả tinh-thần của trẻ mày xanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

vẫn giữ da mặt được thẳng tốt, diệu-mềm, im-mước.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi trùng chích đều phải tan mất.

Phấn và XÀ-bông hiệu SIMON.

SÁCH
THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN

Sách « THỜI-SỰ CẨM-NANG »
Tám nay mới xuất bản.

Rất cần ích cho mỗi người

Nên mua mà xem

Có đủ cả phần chánh trị Thương-Mãi và Tiểu-thuyết đọc rất bổ ích.

Qui ngài nào cần dùng mua xin gởi thơ liền nếu chậm trễ thì e không còn như năm rồi.

Giá bán 1 cuốn là..... 2 $ 80
Phụ thêm tiền cước..... 0 $ 30

Thơ và mandat gởi cho : Monsieur le Directeur de l'Imprimerie de l'Union, 23 rue Lucien Mossard. — Saigon.

Freu Ptor N° 142

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA
七俠五義

BỐI THỨ PA MƯƠI TÁM

Gommche Qu'ân Ho'nh Tho Sach khôi nạn ; Bá hàm Trạc-Hồ, Hiệp-khách tranh phuông.

(Tiếp theo)

Người phải giữ lấy hồn người, thoán [illegible] Nhơn-đường-Hồn mà có bề nơi, thì [illegible] quyết bắt người đem về mà giao cho [illegible] trả đó mà xử người. Công như Phàng-quốc-Hoành đó vậy, nó cho người [illegible] ».

Liễu-Mông đã lin dạ lịa và bắt u rằng : « Tôi tình nguyện vâng theo lời Tướng-gia dạy bảo. »

Bao Công lại kêu Khan đuổi-Mẫu với Võ Mậu mà rồi rằng : « Người thường đợi mình phải biết : ở đâu đại-nghĩa, cho người lại vì tiểu-liêm mà bỏ đại-nghĩa như vậy. Từ đây người hãy cải quá, ráng lo hết lập cho cần, sử mỗi tuần thì phải sọn những bài vở cho ta rõ, thoán được lên bộ chết nào, cho khỏi phụ một tấm lòng trung vì chủ của Võ-Mậu. »

Khan-Đanh cúi đầu vâng dạy. Rồi đó 8 người bèn lạy tạ lui ra, Liễu-Hồng nắm tay Khan-Đanh, còn Khan-Đanh thì nắm tay Võ Mậu : vừa mừng vừa tủi ; ra khỏi công-đường bèn Điền-Thị đồng đi về nhà mỗ lượng.

Còn Bao-Công khi kết án xong rồi, lui vào nhà trong, khiến Bao-Hưng thỉnh Triển-hộ-vệ vào mà thương nghị.

Nguyên Triển-Chiêu từ bữa cứu tên Iầu-bộ là Khan-Phước rồi là đi thẳng về nhà, rem việc tỷ kêu và kết hôn tại Lai-hoa-thôn mà thuật lại cho Triển-Trung nghe, cũng việc đôi gươm mà định lấy lại đưa cây Trọng-tự-bửu kiếm ra cho Triển-Trung xem ; Triển-Trung mừng rỡ chẳng chê.

Triển-Chiêu lại nói với Triển-Trung rằng : « Đêm nay tại phủ Khai-phong có một việc cần yếu lắm, nên ta phải suất đêm về đây, đặng có sắp đặt việc nhà rồi trở xuống Kinh-sư cho sớm. »

Triển-Trung rằng : « Mà lâm quan với Triển-Tiên thì lý ưng phải bảo đi cho Triển-Tiên ; rồi việc nhà đây thì có Iầu-bộ chấu quản, xin lão gia hãy an ổng mà lo đi cho sớm. »

Triển-Chiêu bèn dạy kêu người ấy lo thu xếp đồ hành lý rồi lập tức lên ngựa mà đi liền, tuốt về Khai-phong-phủ.

Khi về tới phủ rồi bèn vào ra mắt

THUỐC HIỆU

Capsules de Santal Salcité Thomas

TRỊ BỊNH ĐAU LẬU

Khi trước ông Lương-y Henderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-bảo » tháng Juin năm 1868 trương thứ 571, ông Lương-y ấy có đăng một bài Diễn thuyết như vầy:

Thuốc nầy trong bổn thuốc Copahu có Cubèbe nếu ở nơi vô-lượng mà thôi thì đầu uống bao nhiêu cũng khỏi phải tiêu, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa, rồi trong nội ngày sẽ thấy hiệu nghiệm.

Thứ thuốc Salol các Y-viện đều dùng nó đã đặng 30 năm nay, uống nó vào thì lợi-thấy, bổ-thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi vì Salol vào trong Santal tinh, làm cho hay thuốc nhập làm một, mà trở lên thường gọi là hoàn kẻ trai trang.

Thuốc nầy dễ uống, làm hễ vào bụng rã thì mau thao.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lậu, bởi vì lần mới gì phải mạnh rau.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie Principale* nơi ông **L. SOLIRÈNE**, 19 bảo-sĩ cấp-bằng và nhứt hạng tại Sài-gòn, ngay nhà hát Tây Saigon có bán.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cải Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE

ở ngang nhà hát lớn Saigon

NHỊ-THÌN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiếp chánh ở tại Quảng-đông Thiên-thành — Đường Đại-Tân Tham gỉnh ở tại Nam-kỳ Cholon đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Nam-vang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị Thì n-Đường-Bổ Phè Thánh được thủy

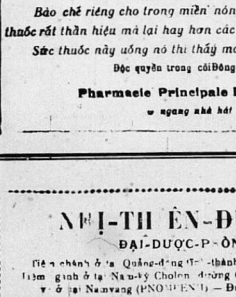

Thuốc bổ phế thánh được thủy rất nên ăng nghiệm như thần, danh riêng lẫy lừng trong ngoài nếu biết, các chứng ho đừng đến ít hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng lào đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nổi sống, lại huyết ho lao ho lâu ngày ít bị phong hàng, hơi hả nóng nóng, phổi sinh lao hư-tổn, tả tiếng, lối tức, sốt hàng hoặc lớn tuổi bình ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì đặng an nhiên vô sự mạnh mẻ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng ha cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhận kỹ nhãn hiệu ông Phát mập của bổn đường có chữ chứng nơi lòng kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy có kẻ vì tham tâm chế thuốc bào hạ-người làm hộp ve, lon, nhãn đồng hệt của bổn đường dam đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến khi bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ bỏ ra trễ rầy sự hiệu nghiệm của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0 $ 80
Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

Trinh-thám tiểu thuyết

Số hiệu bốn án 118

Tác-giả Pháp-sĩ: Gia-bô-nhi-Ác
Dịch-giả Nam-sĩ: Trần-song-Bình.

HỒI THỨ MƯỜI HAI

(tiếp theo)

Lô-Dịch tức cười rằng: Trẻ mầy không hiểu ý tao sao, tao lớn kể nầy là tao thương tưởng nàng Mai-Nương chớ không phải thù oán.

Lập-Hoa hỏi: Thác-phụ đã thương tưởng nàng như vậy, cớ sao lại bỏ trẻ xôi hết tiền bạc thím châu của nàng đi?

Lô-Dịch đáp: Tao muốn cưới Mai-Nương làm vợ, mà sợ rằng chẳng bằng lòng, cực chẳng đã phải bỏ trẻ mầu xôi hết của nàng, đặng cho nàng mang vòng nghèo khổ, rồi đây tao sẽ có phương giải cứu, thời nàng cảm ơn tao biết chừng nào, dường ấy thời nàng kia ở trong phạm-vi của tao, chẳng chạy đâu cho khỏi, kẻ nầy tuy hèm ác mặc dầu, rằng là một kẻ tuyệt đối, nên Lập-Hoa cộc đầu kên ngọt, chẳng dám cải lẫy một lời.

Lập-Hoa ngẫm nghĩ chặp lâu, lại chắt lưỡi mà nói: Khó lòng quá..... nếu không có tình-nhơn của Mai-Nương là Hội-kế-trưởng (Bá-Lỗ) thời thác-phụ cưới được Mai-Nương như chơi, ngặt vì Hội-kế-trưởng quyến luyến nàng Mai-Nương, chưa chắc thác-phụ cưới nàng cho được, Lô-Dịch cười tánh kiêu ngạo, nghe nói hơi vuốt râu cười, chàng hài đầu thốc vừa xong, liền nên tán thuốc mà nói: Nay rồi..... tao xem Hội-kế-trưởng kia cũng như tán thuốc một thứ, chẳng kể số chút nào.

Lập-Hoa nói: Thác-phụ chớ khi dễ làm vậy, trẻ biết Mai Nương đối với Bá-Lỗ, dường như nghĩa vợ chồng, chỉ sợ nàng không đổi dạ thay lòng, thời thác-phụ ép uổng nàng sao được.

Lô-Dịch đáp: Tao sẽ lập một kế nầy, đặng cho Bá-Lỗ mắc vòng lợi tiết, độ chừng năm sáu tháng, thời Mai-Nương muốn nhảy nước mắng nơi mặt Bá-Lỗ cho coi, Lô-Dịch và nói và mâu mặt mũa máy, nghe ra nhiều lời hiểm ác, chang ta cố giựt vợ của Bá-Lỗ cho được, chớ không có lương tâm chút nào. Lập-Hoa nghe nói phát ghê, liền hỏi lại Lô-Dịch mà nói: Thác-phụ ơi... trẻ đây đã dạ thật thà, chẳng muốn làm hại thiện-nhơn mang tội, cớ sao thác-phụ điện ác kịch mãi, làm cho trẻ đau đớn trong lòng.

Lô-Dịch đáp: Chàng ta ở thời đại nầy, phải chú ý hai chữ phú quí, nếu trẻ mầy giữ lòng liêm khiết, thời sau vào chỗ bần tiện đã thôi, tao nghĩ làm kẻ giàu sang, thời phải mang câu hiểm ác, họa may ngày sau toại nguyện, chẳng ta sẽ cải ác hoàn lương, thì ấy bàn lắm dơ mình, rồi có nước trong rửa sạch.

Lập-Hoa nói: Giàu sang tự mạng, chớ không phải làm mưu kế được đâu, thà rằng an phận nghèo hèn, chẳng cầu ước về sự giàu sang phú nghĩa, vì Mai-Nương là một người đàn-bà góa, Bá-Lỗ là một vị thân-hữu của trẻ thân nay, nếu thác-phụ lập kế mà bào hại hai người nầy, trẻ chẳng bằng lòng làm vậy.

Lô-Dịch nghe nói trái ý, liền quở trách Lập-Hoa mà rằng: Trẻ mầy ơi... tao chưa thấy ai khờ dại như trẻ mầy vậy, sách có câu: « Thiên dự bất thụ, hậu tất hữu tai » nghĩa là: Trời cho mình mà mình chẳng lấy, thời ngày sau mang tai họa vào mình, nay trời đưa cơ phú cho trẻ mầy, sao trẻ mầy cứ từ rẫy vậy?

Lập-Hoa nói: Ngày hiểm quá..... ngày hiểm quá..... trẻ chẳng muốn liều mình vào chỗ ngày hiểm làm giàu.

Lô-Dịch đáp: Ngày hiểm cái gì vậy, trẻ mầy gặp Pao-phu-nhơn còn sống, thời có cơ hội làm giàu, nếu mai mốt Pho phu-nhơn chết đi, thời trẻ mầy không dám trông mong tới sự giàu Phó-an-Đức nữa.

Lập-Hoa hỏi: Thác-phụ nói vậy, thời thác-phụ muốn cậy trẻ bảo trợ việc nầy hay sao?

Lô-Dịch gặc đầu rằng: Phải... phải... việc làm giàu nầy, chỉ cậy trẻ mầy bảo trợ, nếu trẻ mầy không hiệp ý thời mưu kế không thành.

Lập-Hoa hỏi lại rằng: Thác-phụ dạy vậy, thời trẻ phải vâng lời, song việc nầy thành bại không chừng, thác-phụ phải làm tờ giao ước mới được, họa may thành việc, thời thác-phụ bao đáp cho trẻ thế nào, rất không thành việc, thời thác-phụ xử trí cho trẻ lẽ nào?

Lô-Dịch đáp: Việc ấy tao đã hứa trước với trẻ mầy rồi, chẳng nào tao cưới được Mai-Nương sẽ giao cho trẻ mầy năm chục ngàn bạc.

Lập-Hoa nói: Trẻ sẵn nghe thác-phụ nói vậy chớ sao..... nhưng mà thuyết khẩu vô bằng, trẻ chưa dám để lòng tin thật.

(Mai tiếp)

Giữa lầm hoa kẻ, lẻ lộng nàng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thơ-n bươm lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BẢI HẠT

Đường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH-TRẢI QUA, há chẳng

nên mua **KODAK** » chụp lấy làm đầu tích!

Hãy đến hỏi mua mua máy chụp hình **KODAK** » nơi nhà làm Đại lý.

PRINCIPALE

Saigon

Xin các bậc ra cho chư tôn chọn lựa

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào [illegible] ăn ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyên nhiều.

Thứ là mới thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục cốc mạnh lại, [illegible] bổ mau nhiều thuốc.

Ăn mau [illegible] bổ mới hiệu

Laboratoire Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

LẬP NÊN GIA THẤT !...

Ấy là sự mơ tưởng của chư tôn !... Nếu sự quá nhọc làm cho chư tôn kiếm đủ thì chắc chư tôn tưởng nằm hưởng thành được cái điều mơ ước đó. Hỉ! tao thân làm thì lẽ nào chư tôn lập nên gia thất được? Chư tôn tuổi hồi cận thu, lẽ nào lại bỏ qua một sự sung sướng như thế.

HÃY LÀM CHO SỰ MẠNH KHOẺ, CHO CÁI SỨC HĂNG HÁI LÚC TUỔI TRẺ TRỞ LẠI

Trước hết hãy chú tâm mà sáng sóc lấy mình. Sự sáng sóc ấy mỗi ngày chịu tốn với nó một phác đồng hồ; vậy thì chẳng phải mất [illegible] giờ, mà cũng không phải tốn của. Ấy là sự mạnh khoẻ rồi lại cho mình và với sự mạnh khoẻ ấy thì mình được mọi đời sự vui vẻ.

Hãy khi sự uống ngày hôm nay thứ thuốc cao thượng, mình sẽ hiểu [illegible] thật là hay!

ELOGALINE

BỔ CẦN CỐT

Làm ra hăng hái với những [illegible] mạc, chuyên trị bổ gân cốt mất [illegible] cho [illegible] mạnh như thường.

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường
là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt
Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

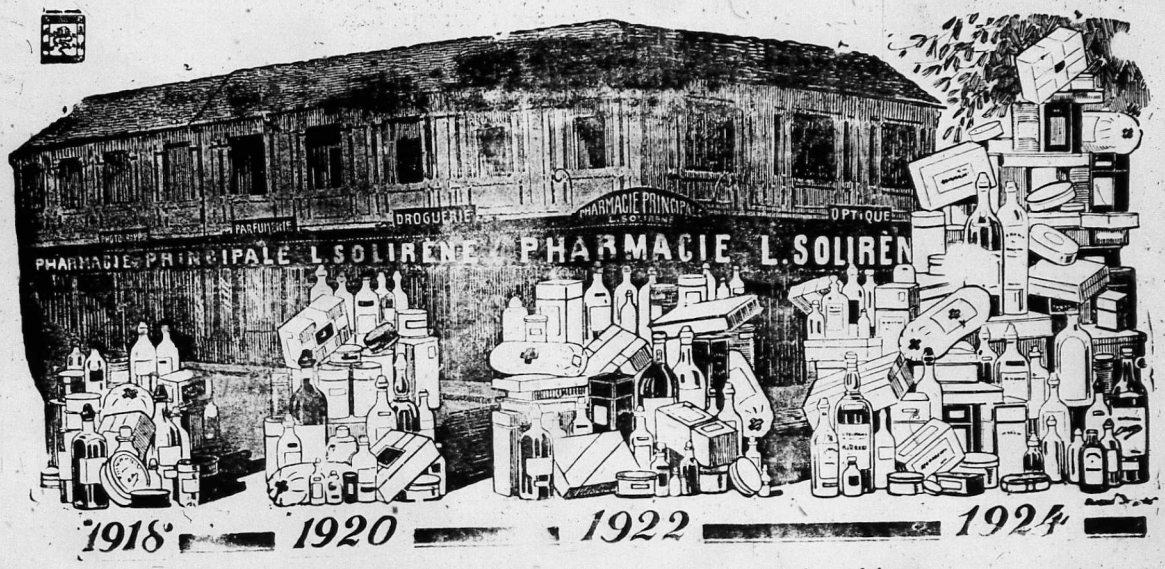

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HÃNG
ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Agot — Saigon

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

MÁY XAY LÚA BÁN CHỊU

Xin mời quí vị đến xem máy móc của hãng:

Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations

115, Boulevard de la Somme, SAIGON.

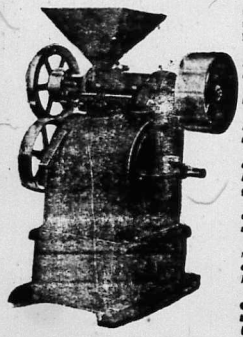

Máy xay lúa hiệu Đức-quốc và Hồng mao, thương hạng BỀN GÓP MỖI THÁNG Moteur Amadou chạy Mazout cho chạy khỏi đốt đèn.

Canot hơi đóng kiểu tây xin đẹp vô cùng.

Máy móc thì có quan. Bài vật kiểm xét. Khói sự rất ro khi sống gió.

Propulseurs amovibles để gắn ghe tạm bắn chạy hết sức mau, ít tốn hao, giá lại rẻ lắm.

Máy tàu hơi (Canot) chạy dầu lửa và dầu sáng.

Máy cưa, máy gạch, máy làm nước đá, máy cày và cắt thứ máy khác kể không xiết.

Tại hãng có Canot course kiểu đua chạy trong 1 giờ đặng 65 kilomètres.

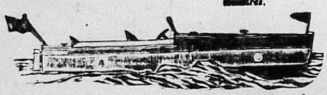

Hãng nầy rắp máy đặng lấy tiếng không tính lời, chủ nhơn là người Annam. Hết dạ trung thành với nhơn giống.

Các bà muốn trong gia-đình đặng yên ổn chăng?

Muốn cho con cái đặng sớn sơ vui chơi mau đỏ da thắm thịt chăng?

Muốn được các sự ấy thì không chi bằng các bà dùng:

Sữa bò hiệu « BERNA »

mà nuôi con thì mau thấy nó khôn lớn mạnh giỏi và thông minh dinh dạt.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

Hãng L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE & AFRICAINE.

Tổng nghành ở: SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BENTHUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHATRANG, DONGHOI, THUXA.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thấy ngày suôn đã thôn mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cải lão thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, cả chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lần bột, da mặt đỏ-hồng, tinh thần trán hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trở bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins, Cholon.

THỜI-SỰ CẨM-NANG

1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Giá một cuốn..... 2$50
Ở xa thêm tiền cước 0 35

Gởi v. Mandat gởi cho:
Imprimerie de l'UNION. — Saigon

Kính cùng quí vị đặng rõ: ĐẠI-ICH tại con đường Thủy-binh số 183-185 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đẹp, đã mãn, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT giá rẻ hơn các nơi.

Đèn SUCCÈS đu kiểu, treo và để bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.

Trẻ: Đồ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès với mang mui xe-hơi, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement) Vì nên sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo,

ĐẠI-ICH, 183-185. — Rạp đua Marins, — Cholon